

կը տեսնուի թէ Հրեկից եւ Ասորոց Կորդուա-
կան աւանդութեանը եւ Ծննդոց գրոց ըստին
մէջ հակասութիւն չկայ, եթէ Նկատելու ըլլակը
որ հոն Արարատ անունը գործածուած է ոչ թէ
վերջին իմաստով, այլ սկզբնական իմաստովը:
Այս առեն հակասութիւն յառաջ կու գայ, երբ
Մասիսը = Արարատայ լեռներուն զնենք՝ հիմ
նուելով յետագյու ոշխարհագրական անուան
վրայ. այսպիսի հաւասարութեան մ'իրաւացի
ըլլալը ինձրական պէս է որ ըլլայ: Մասիսի
եւ Կորդուաց աւանդութիւնը չի կրնար այնու
մէնուիլ, իրը թէ Ս. Գրոց տեղեկութիւնը
յընթացս ժամանակաց փափոխած ըլլայ, ինչու
որ Մասիսի աւանդութիւնն Ս. Գրոց Խօսքերը
լաւ շխափնալէ ետքած է: Վ' նուդունիմք թէ
ջրհեղեղի հայկական Մասիսի զրոց մը գոյու-
թիւն ունեցած ըլլալու է, բայց չկոյ ամենեւին
ծանրակշիռ պատճառ մը՝ երբայսական տեղե-
կութիւնն անոր համեմատ մէնելու: Թէ Կոր-
դուաց աւանդութիւնն անէւ անկա՞ն է թէ ոչ՝
մէր ինդքըն գուրս կը Ֆայ. բայց երկու տեղե-
կութեանց ալ ընդհանուր գները իրարու հետ
կը մարանին, իսկ առաջնակիր լերուն տեղը
որոշել գետ կարելի չէ:

Ս. Գրոց Արարատին իմաստը յետագյու
Գրոց համար լուսուածուած է լուսով հնագի-
տական քննութեան, իսկ Ծննդոց համար առ-
շափ միայն կրնանք ըսել թէ անուան առաջին
անգամ մէր դիմացն ելլելը՝ կը առնի զեղ-
վանայ ծովուն հարաւակոցն ու արեւելեան
կոլմը: Թէ անունն որըշափ հնութիւն ունի՞ գեռ
որոշ չէ: Կարելի է մնանք Ծննդոց գրոց գործե-
լուն ժամանակը համար անուանս հնութիւնը՝
նշանակելով յիշեալ երկիրը:

ՏՐ. Ս. Վ. Ա. Բ. Ռ. Ռ.

Պ Ա Ց Ս Ս Ա Կ Ա Ն

Ի Ե Խ Ա Խ Ե Լ Ս. Գ Ր Բ Ք Շ Վ Վ Ե Ս Ե Ս Ե

Օրինակը կը չգէ, կըսէ հին առածն. —
ու ասիկայ ստոյդ է: — Գամելլէր՝ ծնուցիչ
եղաւ, նոր բարերարի մը: Գամելլէրեան հիմար-
կութիւնը՝ տուաւ առաջին շարժառիթը Գար-
տէպովեան բարերարական հիմարկութեան:

Երբ Եղասաբեթուապուս քաղաքային վար-
չութիւնը ձեռք առաւ Գամելլէրեան ժառան-
գութիւնը՝ հեռու գտնուած ստացուածքին հո-
գատարութիւնը յանձննեց Ախոն Մ. Գարտէ-

պովեանին, չէ թէ միայն ամենամարտար հո-
գաբարձուուի, այլ նաեւ ամենէն ազնուական անձի
մը, որ իր մոտաց մեծութիւնն ու սրտին լաւա-
զգածութիւնը յայսանեց՝ Եղասաբեթուպուսը
հասարակութեան առջեւը գրած յատակածին
մէջ. ուր որ մեծ սրամուութեամբ մը կը ցուցընէ
եղանակաւորութիւնը թէ ինչ ընելու է, որպէս
զի՞դամելլէրեան հիմարկութիւննօտուիր պտղա-
րեր ըլլայ Նղնարեթուպուլսց քաղջին — եւ
ինչպէս կրնայ անիկայ պատանեկաց յառա-
ցմանն օգտի գործածուիլ:

Յատակագիծը յօրինողը, չէ թէ միայն

գործը, այնպէս, ինչպէս որ կը գգար, հազա-
րաւեւ զնիկայ ցոցցոց իրապէս այն մեծագործ

հիմարկութեան մէջ, զըր 1861 մայիս 1ին

Մարզվաշարհէջլ բաղաքն ըրաւ, իր վերջին

կտակողը:

Անմահ յիշատակաց արժանի բարերարն,
ուզեց ողբրմիլ գժբախտին, մեղմացնել վշտա-
կութիւնն ու բարձրացնել իր ծննդեան քա-
ղաքը: — Առանց պարեննալու, առանց փա-
ռաց՝ նուիրեց ունեցածը: — Գտաւ եղանակն
որ իր ազգին զաւկները բարձրանան. — որ
համակրթութեան տառկ ազգն՝ իր պատշաճ
տեղը զետեղուի: — Ենծ նպասակ մը, մեծ
ծրագիր մը կը նփար իր հոգւցն աշուլներուն
առջեւը: — եւ զնիկայ գործադրեց ալ, մեծ
իմաստութեամբ: —

Զնկատելով հմանուել Ս. Գարտէպու-
կանին՝ Նղնարեթուպուլսց աշքատանը իրեւ
մշնանենաւոր հիմարկութիւնն տուած 1000
ֆիորինը, — հայ պատանեկաց համար թօղուց
18.000 ֆիորին:

Հիմարկութիւնը գործածուելու սկսաւ
1869 սեպտ. 4ին, երբ եօթն անձէ կազմուած
մասնածողով որոշեց, որ տէրութեանէն բցան
վայելող անձինք, միեւնոյն միջոցին Գարտէ-
պովեան հիմարկութիւնն ալ չեն կրնար
վայելով: — — —

Առաջիկայ հիմարկութիւնը կը կայսանայ
հրամակ մէկ եկեղեցական վիճակ ընդունող,
200 ֆիորին եւ երեք՝ աշխարհական գիտու-
թեան միլիլի պատրաստուող ու տարեկ տարի
150 ական ֆիորին ընդունող պատանեկաց
հիմարկութեանէ: — 1869 էն ի վեր՝ մինչեւ
հրամակ վայելեցին հիմարկութիւնը 30 հոգի:

1898ին՝ քաղաքային ժողովնը յօրինուած,
հայ եկեղեցական ժողովնին ընդունուած, դրան-
սիլուանից եպիսկոպոսն ու տէրութեանէն վաւե-
րացած հիմարկութեան թղթին — ինչպէս

Նաեւ Հիմնադրին՝ իր յատուկ ձեռօքը գեր-
աններէն լեզուով գրուած կտակին Հայերէն
թարգմանութիւնը կը ներկայացնեմ ընթեր-
ցողաց առջեւ։

1

"Հիմնարկութեան Պալաթ :

Մանուկ Սիմոն գրաբետպիտեան Եղիսաբ-
էթմոպուսեցին, 1861 մայիս մէկին, Մարու-
վաշարէկէլ քաղաքն ըրած կտակին մէջ, մշտըն-
ջնաւորապէս նալիք՝ “գրաբետպութեան հիմնար-
կութիւն”, անոնի տակ, թողուց դրամագլուխ
մը Եղիսաբէթմուլուզ քաղաքային արկիշին հո-
գատարութեանը տակ, իրու քաղաքային հո-
գատակութեան ստացածք, ունի նկատմամբ
քաղաք իր վրայ մանաւր գտառափառաւուու-
թիւն մ'առաւ: — Բարեբար հիմնադիրը
հիմնարկութեան եկամտին բաշխումն եօնը
անձէ կազմուած մասնաժողովն մը յանձնեց: —
Աս Կարգագրութեան Համմատ քաղաքային
երեսիփառանաց ժողով՝ 1869 սեպտ. 2ին ըրած
ընդհանուր ժողովն որոշմամբ, հիմնադրին
կտակին մէջ յատաջ բերաւած կարգագրու-
թեան զգործթեամբն ընտրեց մասնաժողովին
համար, հայ ժողովրդականին նախագահչու-
թեան տակ, քաղաքային հասարակութեանէն
երեք Եղիսաբէթմուլուզեցի հայոցիք: — նյու-
պէս քաղաքային սորոհրդեան մէջն երեք Եղի-
սաբէթմուլուզեցի հայոցիք:

Եօթաց ժողովը 1869 սեպտ. 4ին, իր գործութեալմբեան ասպարէզն սկսելով՝ ձևեց առաջ. Հիմնարկութեան վերա խօսնութեալու համար կազմակերպութեան համար ականական արքակը — եւ քաղաքացիներ համար կազմական արքակը՝ ինք հրդություն երկեց երեք երեք գործ ցարուց առաջաւ առարող համար ընտրեց մասնաժողովին անդամները:

Բայց առ գործողութիւնը՝ միայն առ ժամանակեայ եր: Արդյունքուն արդէն 1893ն աւ գուստոս մէջին գալաքտոպլան հիմնարկութիւնը բաշխող մասնաժողովն՝ այն ողաշանչն ուղղեց քաղաքային խօսքրդն, որ, որպէս հետեւ երեք հայ ուղարքան Եղանակիթուալպացից չկա, քաղաքային խօսքրդն մէջ: Եւ մէկ կողմանն աս հայ Հայ Կաթոլիկէ հիմնարկութեան վերին հսկութեալու միայն ուղարքան հայոցք կարծիք կատարեալ է առաջարկութեան վերաբերյալ:

տանին — հիմնարկուն, իբրև ամենն ըստիկ
— ազգականներն, այնպիսի կերպով մեկնա-
բանեցին ինգիրն, որ՝ իրենց ողորմած Տօփի
Տօրելեայրը՝ Սիմոն Դաբուէպոլվան՝ Հայ եկե-
ղեական եւ Հայ Հասարակութեան երեք երեք
անդամներուն մեջն կազմուած մասնածողվնին
ձեռողք ուղղեց իր վերջին համեն օրոշչէլ — անոն-
համար, աս պատասխաներուն Քայ հիմքեալ
գերգաստանու կի փափաքի որ ասից ետք ալ-
պանանածողվնին անդամներն, եկեղեցւոյ ու Հա-
սարակութեան ժամանել ընտառութիւն:

Աս հիման վրայ կեցած եկեղեցական եւ
քաղաքային խորհուրդն երեք երեք հայ կա-
թողիկէական քաղաքացի ընտրելով եւ Դրան-
սիբուռնից հռամ. ուղղափառ անփառուոր զա-
ներ հաստատելով՝ հիմնարկութիւնը բաշխող
մասնաւորպել միջնեւ հիմանկ այս հիման վրայ
կեցած կ պողէ:

Գարբեպովեան Հիմարկութեան դրամագույսը կը կազմէն, 1898ին սկիզբն եղած տարեկան հաշումն այցելով 16.300 ֆիորմի առևտնական արժեք ունեցող հովանարկան 4% մերժ կայլաւածական ապահովութեան (Grundentlassung) արժեթղթերն եւ Ենթակա իթեաւովոց քաղաքին ինայսպես արկղն մշշ տեղաւորուած 4348 ֆիորին եւ 98 քառանա պաղամերոց գրամագույսից:

Բարեբար հիմնագրին կտակին հայերէն
հաւատարիմ թարգմանութիւնն է յաջորդը
“Յանուն Հօր եւ Արդաց եւ Հոգացը”
» Ի՞ն

Սրբոց Ըստեւ Զյուսալի կերպով յառաջ եկած պարտ-
գաները զիս առ այն դրգեցին, որ ասկէ յա-
ռաջ շինած կոտակ մը ոչնչացնեմ, որ 1855

Նցեմբ. 30ին գրաւած յաւելեալ կոտկի մը
Տես (codicil) կապակցութեան մէջ եր: Ասոր
զօրոն թեամբ՝ ես Մարգարաքէլ քաղլեիս
մէջ ունեացած 834 թւականի կողի առն
նկատամամի ի նպաստ կատարինե Գորգեակո-
վեանին, նեւու Բէջրացդ յուիս կարգդորու-
թիւս որսօն եի:

Արդէս զի շըլլայ թէ, այն պատճռուու, որ
ես իմ յաւաղուուն յիշելան կոտակին յաւելուա-
ծին մէջ ըստ — կարգադրութիւնս ոչնչա-
ցոցի, տարակյաններ ու թէրիմացութիւններ
երեւան ելլին, ամէն բանէն յառաջ կը յայ-
նեմ, որ իմ բացորոշ կամքու ան է, որ ուսաշի-
կայ կտակու անբանարար ճայ. Եւ ամնէն ճիշդ
իմաստին համեմատ կարգադրուի: Սակայն այն-
պիի կերպով մ'որ, անկից եսքն եղած որոշ-
մանքների առաջ նկատման ժամանակի՝ միայն
ան ասեն գործադրութին, երբ որ այն յաւելեալ
կտակին պայմանները կը կտարաւին: — Յի-
շեալ յաւելուած կտակը հաս կը ներփակինք եւ
մասգիր կ'ընենք առ կը յայտնենք, որ ննդորի-
թիւնն մը յաւելուած կտակին մէջ, յի-
շեալ կտարայնէ գաբաւէղովեան ծնեալ թէ-
գրաւդց խաթռնին՝ երրորդ գրինակ մը Ցոգդոր
Անտոն Շայյ պղային ձեռքը կը գտնուի: — Իմ
որոյք սաացուածոց վկայ, եղջօրս որդին զՊե-
տրոս Յ. Գաբաւէղովին, Ալիպիի գրամատէրը
իրեւ կտակտիատար անուանելով՝ Հոգաց
իշխակտար կարողութեամբն, առանց երկիրի,
ասիման եւ պատճռին աղջեցալութեան, պղուա-
պէն՝ յաջորդ կերպով կարգադրութիւնն կ'ընեմ:

1. Արդյունաեւ ես, իմ վաղեմի շարժական եւ անշարժ ստացուածքին մըջն, արդէն մէկ քանին ծախսեցի, կամ ուրիշ կերպով կնեղանի եղանենքուն մէջ բաժնեցի, անոր համար Եթերիմացութիւններու առշեւն առնելու համար, ըստ յայտնեմ, որ մի պայմ անոր վրայօք կ'ուզեմ արգագործիւն ընել, ինչ բանի վրայօք որ ես անձամբ յօրինեցի, ստորագրեցի եւ հոս ներփակած կահագրին մէջ ամփոփեցի — եւ ինչ դիմակի ամբողջ ստացուածն կը կցոց յանէ: Այսպէս որ աս օրինակու կարգագործեանն մէջ դրած՝ հաստատած զամ, աւելի քան ուղարկի առ կահագրին մէջ առնուած է, ոչ ոք զամանիմունք ունենաւ:

2. Աս՝ առաջին կէտին տակ յուցըցած
տագումծօւն, կ'ոնչունի.

— Սիստեմի, Փրանկ. Յովսէփ Հիւանդացը 100 Փիորին, գրանսիլուանիական երկրի սպատակացութեան պարտաթիթով :

բ. Մ-արշվաշրէհլիք կարուս Շվարցեն-
պէրկ Հիւանդանոցը՝ նշնպէս 100 Փիորին —
գրանիլուանիսկան երկրի ազատակառութեան
պրատաթթմով. անոր վերաբերեալ գեն ժա-
մանակը չէին առնենքու մէկսեղ. Առ-
երկու տար է ի առ եղած առաջնութեան
հոգագործութիւնը կը յանձնեմ յիշեալ հիմնար-
կութիւննեռուն վերատեսութեան:

• Եղասիքթուպոյ անային աղքամ-
ներուն Հիմարկոթեանը, կը Թողում 1000
ֆիորին, երկիր աղասակացութեան պարտա-
թղթավ մը.

թիւններէն սափուած, ուրիշ տեղ գացած,
դաշմած, հոն իր կրթութիւնն ընդունած եւ
ըստ ստորին վարժական դասերն ուրիշ տեղ
լընցուած ըլլայ — եւ իրքեւ աղաւատոր՝ օգ-
նութեան դիմէ, Աւատի՞ կը յայտնեմ եւ Կու-
զեմ, որ Հաւասար աստիճան ունեցած աղա-
շաւորներէն, առաջնութիւնն անոր արաւի, որ
ըստ ստորին վարժական դասերն Եղիսաբեթու-
պոլսոյ վարժարանին մէջ աւարտած է: — Կոտա-
կակատարին վայ պարտաւորութիւն կը զնենք,
որ ժառանձութեան գործառնութիւնները լըն-
ալին եւ 1 կերին մէջ նշանակուած ստո-
ւառածքը վճարելին ետեւ՝ մնացած ստակազ
Դրանիւնը անհիշ երկիր ազատակացութեան արժէ
թղթեր գնեն. — ա. եւ ի մէջ եղած պար-
ատամթերն ալ՝ պատօնական իրենց աէրերուն
վրայ գրել այս եւ անձն ձեռքը յանձնէ:
է. (Երրորդ) Ժառանձութեան Նկատմամբ
եւ կառապահին, ու 1000 ֆենինի առաջ

թուղթն “Եղիսաբեթուպոլսյ տնային աղքատ հիմարկոթեան համար վերնագրով՝ անցուի իր տեղը Ասոր շահէրը տարուե տարի բաժնուին Վերջապէս՝ դ. ին տակ եղած հիմարկոթեան նկատմամբ, կտակատարի պարտաւորութիւնն ըլլայ՝ երկրի անհատուցման հիմարկոթեան նկատմամբ արկան ինդրել՝ որ բոլոր պարտաւորդներուն վերնագիրը “Գաբրէպովեան հիմարկոթիւն” անունի տակ ըլլան. — Եւ անոնց վրայ Հոգատարութիւն ունենայ: — Միտ դնելու է դարձեալ՝ որ շահէրը, կապուած պարտաւորդներն, ինչպէս նաեւ հիմարկոթեան դրամագլուխն այն ժամանակի քաղաքապեանի կամ քաղաքին դատաւորին եւ քաղաքային արկանին պաշտօնական կիրովը ստորագրուած անդորրագրին վրայ միայն կարենայ առնուիլ երկրի ազատակացութեան հիմարկոթեան արկղէն: Ասոր վրայ անոնք՝ քաղաքային արկղին յանձնուելու, տրուելու են:

Միցանաբաշխութեան դրամագլուխոյն հոգատարութիւնը՝ կը յանձնեմ Եղիսաբեթուպոլսյ հասարակութեանն ու քաղաքային խորհրդին: Ասոնք՝ Հարկ է, որ մանաւանդ անոր հոգ ասանին, որ հիմարկոթեան դրամագլուխը չըլլայ թէ կերպով մը նուազի: Եւ թէ՛ թօշակէն շբաշխուած կամ շտրուած եկամուտը՝ վասն զի կամ արժանաւոր աղաւաւոր չներկայացաւ. Եւ կամ թօշակին համար իմ կամնց համամատ բաւական գումար շմաց — դրանսիրուանից երկրի ազատակացութեան պարտաւորդները վերը յիշուած եղանակաւ նոր գնման եւ փոխացութեան ձեռքը պաղաքերուի:

Այս կերպով ու միայն հիմարկոթեան թոշակին համար որոշուած եւ հետզիտե բարձրացուած դրամագլուխն շահէրուն եկամուտները՝ արուին մցանաբաշխութեան. Եւ ոչ նու կերպով եւ ոչ երբեք թշլլ տրուած է որ հիմարկոթեան դրամագլուխն եւ կամ աճեցուած ստացուածքը նուազի:

Ամեն մէկ մրցնին բարձրութիւնը — գուրք առնելով մէկ աստուածաբանութեանը — կը սահմանեմ, որ ըլլայ 150 ական ֆիորին: Ասոր մէկ անգամ մասնակցողը՝ բոլոր իր սորվելու ժամանակամիջոցին, զանկայ վայելու. — ուր տեղ որ տարբերութիւն չըլլասիր թէ ինչ տեսակ վիճակի կուզէ հետամուտ ըլլալ:

Առ քաղաքամ եւ կուզէմ, որ 150 ֆիորինի մրցանին քով, ըլլայ 200 ֆիորինի մըն ալ, որուն վրայ, ամեն հայ տղայ կրնայ իրաւունք

ունենալ, որ ինք զինք հայածէս եկեղեցական վիճակին կուզէ տալ:

Այս մրցանին վայելմունքը կը տեւէ մինչեւ քահանայ հանդիսութեամբ լըննալը: — Մէկ մրցան վաստըող մը, թէ որ մրցան վայելելու մըջին — թող ըլլայ ան կէս տարի մնա ալ — գոնէ ընդհանրապէս առնելով՝ “Լաւ, վկայագիր չընդունիր, կը սահմանեմ, որ մրցան ընդունիլ կորաընցընէ, որովհետեւ ես միայն փոթանան ու բարի վարք ունեցող ուսանողաց վրայ կուզեմ իմ ստացած ինչքս գարձնել:

Թէ արդեօք՝ մրցաներու բաշխուելու ատեն անոնց՝ — առաջիկայ կարգադրութեանս որոշմանցը համեմատ — ով արժանի է, պիտի որոշէ՝ հասարակութեան երեք անձն եւ Եղեսաբեթուպոլսյ Խորհրդին երեք անձնինքներէ կազմուած մասնաժողովին՝ այն ատենի Եղիսաբեթուպոլսյ հայ ժողովրդապետին նախագահութեան տակ: — Ասոնք՝ մրցակիցներուն ներկայացուած պատճէներու վկայութեան հեման վրայ, նկատելով իմ վերջին կամիս որոշմանցները — աղաւաներին վկայօք ընեն որոշումին: — Զայներու բազմութիւնը կ'որոշէ ինդիրը: — Հաւասար քուէրկութեան ատեն, նախագահին ձայնն է որոշէ: Սակայն սահկայ պարտաւորեալ է, մէկուն կամ մէկալին նկատմամբ — երբ որ հաւասար քուէ կ'ընդունին — որոշում ընելու: — Տուշութեան կամ շտրուելուն զէմ՝ բոլցքման տեղ չկայ:

Երբ վերջապէս ժամանակը հասնի եւ այն

դէպք պատահի, որ մրցանաբաշխութիւնը կադմող Դրանիկլուանիսից երկրի աղաստակացութեան

պարտաւորդները վիճակահանութեան ձեռքը

պէսք է փոխել (Auslosung), ան ատեն դրամագլուխը հոգացող պաշտօնարանը պարտական է, ընդունած իրական դրամով ուրիշ 5% ընդունած արժուածութեան արժէմուղղ գնել, սակայն ան ատեն մայն երբ անոնց անսնական արժէքը 5% կը բրեն, վասն զի ասով յայ կայ, որ հիմարկոթիւնը, ինչպէս նաեւ մրցանաբաշխութեան թօշակները շատանան: Կոր գնուած պարտաւորդները, հիմարկոթեան անունին վրայ գրուելու՝ անցուելու են: Եթէ զայս ընելլ չյացողի, այն ատեն կը կարգադրեմ, որ ան ստակները փոխ տրուին, օրինաւոր շահէու եւ ապահովագրեան հասարակութեան յատուկ ստացուածքին ինչպէս հասարակութեան յատուկ ստացուածքին

պատասխանառու ալ է ասիկայ: — Պարտաւթյան մեջերուն պահպանութիւնն, ինչպէս նաև ժամանակին հաշիւ ցուցընելը կը յանձնենք՝ արկղակալին բաղադրյան հասարակութեան խիստ հսկողութեանը տակ:

Հիմնարկութեան դրամագլուռն եւ եկամուտներուն վրայօք եղած հաշիւները՝ տարուետարի տէրութեան վերին համարակալութեան պաշտօնարանին առջեւը դրուելու են: Կ'ուզեմ որ մրցաներու գործածութիւնը՝ նկատելով յաւելեալ կատան, իմ մահուանէս ետեւ, որչափ կարելի է շուստ գործադրուի: Զատիկայ, անոր համար կը կարգադրեմ այսպէս, որպէս զի յին առաջ եղած ինչքը՝ երկրի ազատակացութեան պարագաներու փառաւելէն ետեւ՝ մրցանակներուն բաշխուելը այսպազ ի գործ դրուի: Եւ թէ՛ թոշվներուն տրամիլ բաշխուելը շուշանան:

Այս իմ վերջին կամքէն երկու օրինակ կեցած է, մէկը՝ յաւելեալ կատակոլ՝ իմ ձգոցին մէջ, մէկուշ առանց յաւելեալ կատին, Յ. Պետրոս Գարետէպութեան կատակառարին բովը:

Երբ Ամենակարութիւնը իմ ամենախոնարհ եւ ներքին շնորհակալութիւնը կը մասուցանեմ, այն առաս օր Տնօւթեան եւ ողործածութեանը համար, որով զիս այս վիճակի մէջ դրաւ, որ ես իմ աղքատ եղայրյներու կրթածութեան ու յառաջադիմութեանը համար բան մը կարենամ ընել — անմահ հոգիս՝ իր անսահման զթութեանը կը յանձնեմ:

Կը յանձնեմ Եղիսաբեթուպուսոց հասարակութեան չեթե միայն խճմանակաւոր հոգատութեան, հապս նաև, կը ինդրեմ, որ մրցանարաշնութիւնները բաժնած առնեն, արդարութեամբ գործէ, վասն զի մարդիկներուն արդար գործերն Աստուծոց առջեւ համելի են. Եւ իրմէն արդարութիւն կը գտնեն. Ամէն:

Մարտշվալութէյլ 1861, Մայիս 1.

Խ. Տմանուել Ա. Պարտէպուլովնան.

յատուկ ձեռոգք գրած եւ ստորագրած:

Հրատարակութեաւ Մարտշվալութէյլ քառար յամի 8եառն. 1864 յուլիս 24ին:

Խ. Գնադարիս Պավալ յ. յ.

դատաւորական երեսփոխան:

Գ. Ռէնդու Խ. ադապէտիան յ. յ.

վկայ:

Պ. Պարտէպուլովնան յ. յ.

Վ. արդինոս Պ. անիելէան յ. յ. յ.

Աս ընդօրինակութիւնը՝ առանց կնիքի եղած բնագիր պատճէնին հետ համեմատելով՝ անոր հետ ամեն բանի մէջ համաձայն ըլլալը՝ կը հասաւառուի:

Մարոշվալութէյլ ազատ թագաւորական քաղաքին առնեակալութեան, յամի 8եառն 1864. Աւգ. 25.

Փրանչիոսո Վայնա յ. յ.
8. Կ. առաջին քարտուզար:

Աւստի առաջիկայ կամկը՝ յաջրդդ պայմաններով կ'ուզենք վաւերական ընել:

1. Որ դրամագլուն եկամաւաէն եկած թոշակներուն միայն Եղիսաբեթուպուրին ննած ուշքան եւ փոթաջան մանչ ուսանողներ մասնակին, որոց թէ հայրն ու թէ մայրը՝ հայագիր են:

2. Որպէս զի մէկը մրցան կարենայ ընդունիլ՝ կը պահանջուի որ աշխատորը՝ միջնադպրոցի շորո ստորին ստորիմանները փոթաջանապէս եւ լաւ հետեւթեամբ լմինցուցած ըլլայ: Հաւատար տակութիւն ունեցող աղաւարներուն մէջնէն, առաջնութիւնն անոր տրուի, որն որ չըսր ստորին վարժոցական դասերը, չէ թէ օտար տեղ, հապա Եղիսաբեթուպուրոց միջնադպրոցի մէջ լմինցուցած է:

3. Մրցանին բարձրութիւնը՝ 150 աւատիական փորին է, մէկ աստուածաբանական՝ 200 փորինի մրցանը գուրս առնելով — զորն որ վաստակողն իր ամբողջ սորվելու ընթացքին ժամանակ կնայ վայելել: Փոթաջան հայ պատանին, որ ինք զինք հայածէն քահանայ ըլլալու նուրբած է, ձեռնադրութենէն ետեւ միջնեւ ուսումն հանդիսաւոր պատարագը մասուցանելը՝ կը վայելէ 200 փորինի տարեկան մրցանաբարչեսութիւնը:

4. Մրցանաբարչեսութեան մասնակցողը, մրցան վայելելու ատեն, եթէ միայն կէս տարւոյ մը միջնոցի մէջ ալ, իր վկայականին մէջ գոնեւ աստիճանաւորութիւն չե ցուցըներ, կտակակատարին կամքին համեմատ՝ հիմնարկութեան վայելումը կը կորսնցըն:

5. Մրցաններու բաշխման նկատմամբ, Եղիսաբեթուպուրոց երգուեալ հասարակութեան երեք ուղղափառ եւ Եղիսաբեթուպուրոց քաղաքացի — եւ քաղաքացին խորհրդին կողմանէ երեք հայ քաղաքացի եւ խորհրդանոցի անդամ, ժամանակակից կամուլիկ հայ ժողովրդապետն նախագահութեանը տակ երեք տարիեւ երեք տարի ընտրուած անձնունք կը կազմն

մասնաժողովը՝ նու եթէ երեք հայազգի եւ Եղիսաբեթուպուտիցի Հոռոմէական կաթոլիկեայ բնակիչ շգանեուի քաղաքային խորհրդին կամ երգուեալ հասարակութեան մէջ, ան ատեն պահած միթի Հայ եկեղեցական հասարակութեան իր մէջն կ'ամբողջապահ, կամ որը իսոսքրով՝ եկեղեցական խորհրդին անդամներով կը լիցուի: Աս մասնաժողովն՝ իրեն Ներկայացածած պատճէններու եւ վկայականներու հիման վրայ վերջնականացն կ'որոշէ, ի բաց առնելով՝ որեւէ տեսակ բողոք:

8. Հիմնարկութեառ դրամագիմուն եւ
եկամտաներուն հաշիները՝ վերապնդաթեան
համար, վերին համարակալութեան ներկայա-
ցուելու եւ տարեկան հաշիներուն մէկ օրի-
նակը Եղիսաբեթուպոլիս՝ Սիմոն Գաբրիէլպո-
լան անունը կրող հիմնարկութիւնը հոգացող
մասնածորութիւններկայացուելու է:

9. Որպես զի բարերար Հիմնարկութիւնաւա-
մամբ մշտական շնորհաւում է առաջարկ պա-
հանի, ամեն տարի յուլիսի 20-ին քաղաքներ մայր
եկեղեցւոյն մէջ՝ հանտառեան պատարագ կը
կատարեալ և համար կը կատարեալ է Տաճարի առաջարկ:

Ամառացողի հրամագրու հսկույթ հանուր
Եղիսաբեթու պալլաց ազատ թագավորական
քաղաքին երեսփոխանաց կանոնին ընդհանուր
ժողովին. ամի 8եւան 1899, Փետր. 21:

Յանձնական գրայականութեան մասին

ԵՐԱԾՈՒՅԴԻ ԲՆՈՒՅՆԻ Հ. Յ.
ԹԻՄՈՒՄ ՔԱՐՏՈՒՄԱՐԴԻ

Առաջիկայ հիմնարկութիւնը՝ Հռւնգարփյու
կրթութեան եւ կրօնի պոշտօննարանն ամրա-
ցուց՝ յաջորդ վերապահութեամբ։

“Կ'ընդունիմ ու կը վաւերացընեմ, այն
պայմանաւ, որ

1. Որցանաբաշխութեան տուշութեան
նկատմամբ եղած մասնադորվին որոշմանը գելմ
աղաւաւորներ՝ հիմնարկութեան թղթին կար-
գադրութիւնը չպահած դիպուածներուն մէջ,
Հունգարական թագաւորական համակրթու-
թեան եւ կրօնի պաշտօնէն կարենան դիմէլ

2. ՈՐ ՄԵՐԾԱՆՔԱԲԱՀՀՈՒԹ ԵՎՆ ՄԱՍՆԱԿԻց
ԵՊՈՂ ՊԱՏԱՆԻԲՆ, ՆԱԵԼ ՀԱՅ ԿԻՆցաղավարու-
թին ունենայու է. Եւ

3. որ Հիմնարկութեան հաշլիներուն բովանդակութիւնը՝ տարւէ տարի Հունգ. թագաւորութեան կրօնին եւ Համակրթութեան պաշտօնարանին ներկայացուելոյն են:

Պուտարէց 1900, յունուար 29:

պաշտօնէին աեղ

小説の歴史

պաշտօնելի խորհրդական : „

ՅՈՎԵ. ԱՆԵՑԻ

ԳԵՂԱՔԱԿԱՆ

ՄԵՐ ՊԱՏԻՔՆԵՐՆԵՐԸ

չին կամ միջն քաղաքը (Ավեննա) նոր քաղաքէն կը բանուի Ringsstrasseով՝ որ քաղաքը բոլորամեւ կը շրջապատ եւ այս պատճառու ալ Ring կողուած է, որ կը նշանակէ ու (ա-): Վեհնայի ամենէն մեծ, լայն ո ծառապարդ պղղանա ասիկայ է. եօթը կարդ ճամփայ ունի իւր մէջ: Խոր ամենց Ringstrasse ինն մասի կը բանուի, եւ են Burg, Franzens-, Schotten-, Franz-Josef-Quai (ա. էջ 360), Stuben-, Park-, Kolowrat-, Kärntner- (ա. էջ 361) եւ Opern-Ring, "Kärntner-Ring" պղղատային կը կցի "Kärntner" փողոց (ա. էջ 336): Որ շատ մեծ անոն ունի իւր լուսաւորութեամբն: Քաղաքի ամենէն երեւելի շէնքերն այս պղղատային շուրջը կը դառնին:

„Burgring“ պողոտային աջ եզերքը՝ կայսերական պալատան դիմացը կը գտնուի զարդարությամբ: